

НАШИЯТЪ ПРЕУСПѢХЪ Е ВЪ ЧЕСТНИЯ ТРУДЪ

Голѣмитѣ събития, подъ чийто удари днесъ се тресе свѣта, не могатъ да минатъ, безъ да хвърлятъ своитѣ малки и голѣми отражения и върку нашата страна. Развихрилата се война, която съ решителни крачки води свѣта къмъ новия редъ на нѣщата погълна много държави и премахна голѣми неправди. Много народи се освободиха отъ игото на така нареченитѣ мирни договори, които бѣха парализирали живота на повече отъ 60 милиона души, наречени малцинства. Но тази гигантска борба не може да мине безъ известни сътресения, които много естествено се отразяватъ най-вече върху икономическия и стопански животъ на държавитѣ. Пжтищата за търговията сж затруднени, по-вечето сж прекъснати — търговията изнемогва, а животътъ посжжпва. Това е на всѣкжде, всѣка една държава. У насъ — това смѣло можемъ да твърдимъ — не е така.

Сравнително другитѣ държави, животътъ въ България е много по-евтинъ. Въ Румъния посжжпването е шестъ пжти по-голѣмо. Тамъ, както и въ много други държави, силно се чувствуваша липсата на предметитѣ отъ първа необходимостъ и най-вече съестнитѣ продукти. Въ това отношение ние сме повече отъ добре.

Тия думи отправяме къмъ нѣкои наши срѣди, които искатъ да правятъ едно много прибрзано и неправилно сравнение съ миналото, когато условията на живота съвсемъ не зависѣха отъ външнитѣ събития, а се опредѣляха отъ една спекулативна целъ за по-лесно забогатяване.

Днесъ, когато свободно се диша и свободно се твори, не може да се говори за печалби. Нашиятъ преуспѣхъ е въ честния трудъ и въ свѣтлото бъдеще, което ни разкри свободата.

ГЕРМАНСКАТА ФЛОТА СЕ СЪСРѢДОТОЧАВА ВЪ БРЕСТЪ ОПАСЕНИЯТА ВЪ ЛОНДОНЪ ОТЪ ЕДНО НАХЛУВАНЕ НА АНГЛИЙСКИЯ ОСТРОВЪ

Ню-Йоркъ 11. „Нашъ-налъ Бродкястингъ Къмпани“ съобщава, че въ пристанището на Брестъ понастоящемъ се намирали множество германски бойни параходи, между които сж били два отъ най-мощнитѣ линейни кораби „Шарл-Хордъ“ и „Гнайзенау“. Въ сжщото пристанище се намирали и 10 хил. тонния ултрамодеренъ кръстосвачъ „Принцъ Ойгенъ“, който успѣ да се изплъзне отъ преследващитѣ го английски ко-

раби, следъ потопяването на „Бисмаркъ“. Причинитѣ за съсрѣдоточаването на тия голѣми морски сили въ Брестъ, който се намира на ударно разстояние отъ английския брѣгъ, не сж известни.

Въ станалитѣ дебати въ Камарата на об-

щинитѣ, кждето се е изтъквало възможно-стта отъ единъ десантъ на английския островъ, изглежда че ще бжде оправдана. Присжтствието на германската бойна флота въ Брестъ създава много голѣма загриженостъ въ английскитѣ политически и военни срѣди.

ВОЙНАТА ВЪ АТЛАНТИКА СЕ ЗАСИЛВА

Ню Йоркъ 11. „Нашъ-налъ Бродкястингъ Къмпани“, съобщава, че въ германската столица се добивало впечатлението, че войната въ Атлантическия океанъ се засилвала непрекъснато. Два кораби на обща водоизмѣстимостъ 10.000 тона били

засегнати и потънали въ много кратко време. Други два кораби отъ по 3 — 5 хил. тона били тежко повредени. Друго едно нападение се е развило въ германско море, кждето били потопени отъ по 4 хил. тона.

ФРАНЦУЗИТЪ ОТБЛѢСВАТЪ АНГЛ. НАПАДЕНИЯ ВЪ СИРИЯ

Женитѣ въ Англия ще заематъ държавни служби. Строги мѣрки за влизането въ пристанището на Кюстенджа

Лондонъ 11. Специалниятъ пратеникъ на агенция Ройтеръ въ Сирия съобщава, че въ сектора на Хетула се водели ожесточени сражения. Французитѣ войски, съставени главно отъ алжирци, се сражавали геройски и отблѣснали силнитѣ неприятелски нападения.

Лондонъ 11. Правителството реши да повѣри високи държавни служби на жени. Женитѣ въ Англия замѣстватъ вече много мъже въ държавнитѣ служби.

Букурещъ 11. Румънското правителство взе нови мѣрки за корабитѣ влизащи въ пристанището на Кюстенджа. Всѣки пристигналъ корабъ е заставенъ да се спрѣ на 4 клм. южно отъ носъ Тузла, следъ което ще бж-

де приведенъ въ пристанището отъ специаленъ реморкьоръ.

ЗА ГЕРМАНСКИТЪ БОЙНИ ЛЕТАЛА НѢМА НЕДОСТЪПНА АНГЛ. БАЗА

Стратегическитѣ последици на Англия следъ падането на о-въ Критъ

Берлинъ 11. Германската телеграфна агенция се научава, че стратегическитѣ последици за Англия въ Срѣдиземно море все повече се чувствуватъ следъ падането на островъ Критъ. Наредъ съ Александрия и Кипъръ, Хайфа се явява като последна точка на английската опора. Тукъ се свършва петролопровода, който има една дължина надъ 1000 клм. и който доставяше на Англия годишно 10—15 милиона тона петролъ. Хайфа е единъ отъ най-голѣтитѣ петролни складове въ Срѣдиземно море — за Англия. Въздушнитѣ нападения на германскитѣ летала тукъ, обаче, причиниха голѣми щети. Тѣ силно засегнаха пристанищнитѣ обекти и

СТАЧНОТО ДВИЖЕНИЕ

Въ американскитѣ индустриални заводи се засилва 4000 НОВИ РАБОТНИЦИ ОБЯВИЛИ СТАЧКА

Детроитъ 11. (Ройтеръ) Около 4000 членове отъ Съюза на

работницитѣ отъ автомобилната и индустрия обявиха стачка. 85 на сто отъ производството на тия заводи сж материали предвидени за народната отбрана, възлизаща на обща сума 25 мил. долари. Тия доставки влизатъ въ договоритѣ сключени отъ правителството на Съединенитѣ Щати. Стачкуващитѣ работници искатъ увеличение на надницитѣ.

Стачкитѣ въ индустриалнитѣ предприятия, главно въ тия на въоръженията, презъ последно време се зачестиха въ Америка и се отразяватъ твърде зле върху провеждането на народната отбрана.

разрушиха голѣмия кей, дългъ 500 м. Напоследъкъ и северната частъ на града е била ожесточено бомбардирана. Съ това нападение се доказа, че за германската авиация нѣма недостъпна английска база.

Токио 11. Днесъ се състоя конференцията на правителството и командитѣ на военната флота, въ която се разгледа въпроса за Хол. Индия.

ГЕН. АНТОНЕСКУ ВЪ МЮНХЕНЪ

Срѣщата му съ фонъ Рибентропъ
ИЗКЛЮЧИТЕЛНИ МѢРКИ ВЪ РУМЪНИЯ

Берлинъ 11. Днесъ г. генералъ Антонеску пристига въ Мюнхенъ съ самолетъ. Той бѣ посрещнатъ отъ германския министъръ на вънкашнитѣ работи г. фонъ Рибентропъ. Генералъ Антонеску ще има продължителна среща съ фонъ Рибентропъ.

мѣрки въ цѣлата страна. Всички граждани на страната сж задължени да носятъ документитѣ си за самоличностъ, както и военнитѣ си билети. Движението на влаковетѣ въ страната било много ограничено.

Граждани!
не обсъждайте военни въпроси.

Н. В. ЦАРЬ БОРИСЪ ВЪ ИТАЛИЯ

Римъ 11. (Стефани) Завръщайки се отъ своето пжтуване въ Германия, Негово Величество Царъ Борисъ III се спрѣ въ

Италия, за да посети краля императоръ и кралицата императорка.

Печатница „Добруджански гласъ“

Ради Радев
адвокат — Добрич

ПОВРЪЩАНЕ ОТНЕТИТЪ ЗЕМИ на българските поданици от Южна Добруджа

Тривливи въпрос за възвръщане отнетите земи конфискувани или секвестирани от румънската държава в южна Добруджа — принадлежащи на българи — български поданици е вече разрешен с специална наредба № 2022, утвърдена с постановление на Министерския съвет.

Публикувана в Държавния вестник, брой 119 от 3 юни 1941 година.

„Комсарство за Добруджа. Постановление на Министерския съвет № 2022.

За Комисариата за Добруджа.

Копие до М-вото на външните работи и на изповяданията.

НАРЕДБА

За връщане на отнетите, (конфискувани или секвестирани) от румънската държава земи в южна Добруджа, принадлежащи на българи, български поданици.

§ 1. На всички българи, бивши и сегашни жители на южна Добруджа, които и през време на румънското владичество сж останали български поданици и на които сж отнети (конфискувани или секвестирани) от румънската държава, полските им недвижими имоти, връщат се от земи, с които държавата разполага по силата на Крайовската спогодба, пространство равно на дътел трети (две трети) от отнетите им земи.

За останалата една трета тѣ ще бъдат общетени на общо основание, както всички жители на южна Добруджа, на които е отнета една трета от земята.

§ 2. По начало, правоимущите получават земята си в землището на населеното мѣсто, гдето тия земи се намират. Ако е възможно дават им се сжидитѣ земи, които по-рано сж притежавали, а ако въ тѣх сж запазени жилищата и стопанските им сгради, тѣ им се връщат изцяло.

§ 3. Ако по липса на свободни земи или по други причини зѣ връзка с разпределението на държавните имоти въ южна Добруджа, е невъзможно да се дадат земи, които по-рано сж притежавали, или земи въ землището на населеното мѣсто, гдето тия земи се намират, правоимущите получават зе-

митѣ си въ землището на друго, съседно, близко населено мѣсто.

§ 4. По тая наредба се връщат земи само на ония лица, които представят следните документи:

а) Оригинални или заверени преписи от актове или други документи, издадени от българските власти, с които се установява правото на собственост върху отнетите имоти.

б) Оригинални или заверени преписи от съдебни решения или други документи, с които се установява, че имотите сж били отнети (секвестирани или конфискувани) от румънската власт.

в) Удостоверение от мѣстната общинска власт, че имотите сж сега се намират въ владение на държавата.

Забележка. Раздадените от държавата за временно ползуване земи се считат, че сж въ нейно владение.

§ 5. Заинтересованите лица подават заявления, придружени с документите, определени въ преходния членъ, до околийския сѣдия, въ района на които се намират претендираните имоти, въ които заявления излагат претенциите си.

Околийският сѣдия препраща заявленията заедно с приложените към тѣх документи за разглеждане от комисията, предвидена въ § 6 на наредбата.

§ 6. При областните сѣдилища въ Силистра и Добрич се съставя по една комисия под председателството на подпредседателя на областния сѣдъ или когато той отсъствува, старшият членъ сѣдия при сѣдия сѣдъ и членове: съответния околийски сѣдия и съответния общински кметъ, въ районите, на които се намират претендираните земи.

§ 7. Комисията заседава въ сѣдалището на околийския сѣдия. Тя разглежда най-късно 15 дни следъ постъпленията имъ представените искания и ако намири, че сж на лице условията, предвидени въ тая наредба, съставя протоколъ, въ който признава правото на лицата, да получат имотите си по реда на наредбата. Протоколъ се изпраща на съответната комисия, предвидена въ § 9 на наредбата за изпълнение.

Въ протокола трѣбва да бъдатъ указани видътъ и про-

странството на имотите, както землището и евентуално мѣстността, въ която тѣ се намират.

§ 8. Ако има несъответствие между пространството земи, означено за отнемане (конфискуване или секвестриране) на имота, меродавно за комисията е пространството означено въ рѣшението.

Ако въ рѣшението, за единъ или повече от отнетите имоти, не е посочено цѣлото имъ пространство, то може да се установи, чрезъ други документи, изхождащи от румънската власт, стига означеното въ тѣх да не противоречи на определеното въ документите за собственост пространство. Въ последния случай, меродавно за комисията е пространството, посочено въ актовете за собственост.

§ 9. Връщането на земята, за които става рѣчь, се извършва от комисията, предвидена въ § 7 на наредбата за окончателното настаняване и замѣняване на земята на преселниците от северна Добруджа, като мѣсто представител на преселниците въ нея участва такъвъ на заседанието от настоящата наредба лица, избранъ сж явно гласуване и ако тѣ, за съответното населено мѣсто, сж поне десетъ или ако сж по малко отъ десетъ, отъ единъ посоченъ от общинската власт — мѣстенъ земеделецъ — стопанинъ.

§ 10. Връщането на земята се извършва по реда, определенъ въ §§ 8, 9, 10 и 12 на наредбата за окончателното настаняване и замѣняване земята на преселниците от северна Добруджа, доколкото това не пречи на постановленията на тая наредба.

По горния начинъ се ликвидира и разрешава въпросътъ само за повръщането на отнетите земи въ размиръ на две трети. Що се отнася за едната трета: както на бившите румънски поданици, а така сжщо и на българските поданици, по принципъ въпроса е разрешенъ. Обаче, какъ, кога и формалностите необходими за установяването на правата на отнетата една трета нѣма до сега изработена и публикувана никаква наредба. Ето защо всички заинтересовани сж трѣбва да се съобразятъ съ публику-

СТО ГОДИНИ

отъ издаването на „Библията въ картини“

Берлинъ 11 май. Наскоро въ Германия ще се отпразнува стогодишнината отъ издаването на „Библията въ картини“ — дѣло на известния германски художникъ Юлиусъ фонъ Каролсфелдъ. Сѣмъ дълбоко върващъ християнинъ Каролсфелдъ вложилъ въ своето творение всичките си чувства, създавайки едно дѣло, което и до днесъ остана недостигнато отъ никой художникъ. Навремето, Библията въ картини, изобразяваща нагледно събития отъ библейската история, съставена отъ 240 рисунки, предизвика вниманието на цѣлия християнски свѣтъ, който посрещна си необикновена радостъ тази голѣма придобивка. Юлиусъ фонъ Каролсфелдъ е билъ роденъ на 26. III. 1794 г. въ Лайпцигъ. Отъ своя баща, който билъ директоръ на художествената академия младиятъ Юлиусъ получилъ първите си уроци, следъ което постъпилъ въ академията въ Виена.

Продажбата на нѣколко свои картини, между които и тази изобразяваща „посещението на родителите на св. Иоханъ при

Божие семейство“ (понастоящемъ съхранявана въ художествената галерия въ Дрезденъ) позволили на Каролсфелдъ да реализира мечтата си за едно посещение въ Италия и разглеждане на историческите и художественни ценности на древния Римъ. Въ Италия Каролсфелдъ започналъ своите най-хубави творения, които въ послѣдствие завършилъ въ родната си.

Същевременно той се проявява и като голѣмъ портретистъ. Презъ 1827 г. той е билъ на товаренъ отъ баварския кралъ Лудвигъ I. да изработи вреските на партерната зала на кралския дворецъ, а по късно става директоръ на художествената галерия въ Дрезденъ. Съ завършването на „Библията въ картини“ Юлиусъ фонъ Каролсфелдъ добива свѣтвна известност и когато на 24 юний 1872 год. починалъ въ Дрезденъ, тѣгата не само всрѣдъ всички ценители на изкуството е била голѣма, но и цѣлѣятъ християнски свѣтъ искрено скърбелъ за загубата на голѣмия художникъ.

Конкуренция при качество

Варѣ отъ 1 кгр негасена — 3 и половина до 4 кгр. Гасена варъ, лепенни влакна и пѣськъ за малки ремонти. Познатитѣ отъ земеделците СРЪБСКИ БРУСОВЕ за точене на коси, на едро и дребно съ цена много износна.

при ВЕЛЧО ИВ. ВЕЛЕВЪ (габровецъ)
ул. „№ 104“ (№ 2 (Джамийските дюкани)
(Сръбцу колониалния магазинъ на Енчо Тодоровъ)
346—6

ДРАГОМИРЪ САКЕЛАРЕВЪ

— АДВОКАТЪ —

Премѣсти кантората си на ул. „Царица Йоанна“ № 37 — срещу Сѣдебната палата — ДОБРИЧЪ

ваните до сега наредби. Предъ видъ сериозността на въпроса публикуваме текста на наредбата за да може всѣки единъ да си набави нужните доказателства и документи.

Организираните български туристи сж първите пионери на стопанския туризъмъ у насъ. Подкрепете тѣхното дѣло!

Печатн. „Добруджански гласъ“

ПЕНЧО ДОБРУДЖАНЧЕТО

Разказъ отъ Ал. Лукановъ

Влакътъ съ свѣткавична бързина лети къмъ свободна южна Добруджа.

Въ него — хиляди бежанци съ разгупкани сърца, горѣщи очи и усмихнати лица, нетърпеливо очакватъ да пльзнатъ на широко изгадени погледи надъ родната си земя — равна и тѣста...

—Ето я! Ето я!

—Сега ще спремъ до границата! —А оттамъ... оттамъ, виждате ли, много омнибуси ни очакватъ!

—Тѣ сж обикнени съ зеленина, цѣтия и български трикопори.

—Какви сж красиви...

—Влакътъ горѣлъ и величественъ, изписка продължително... И две едри черни кѣмбѣ отъ димъ излетѣха къмъ висините надъ свободната, изстрада и напоена отъ кръвъ, земя.

Пасажерите грабнаха багажите и нализяха. Тѣ бързаха да заематъ мѣстата си въ отворените омни-

буси.

—Този е за гр. Добричъ. Овзи — за гр. Балчикъ. Другиятъ за... Четвъртиятъ... — непрекъснато и любезно ухажва кондукторите.

Накачиха се.

Моторътъ забръмча. Тръгнаха. Тѣ пѣяха нова и мръсна пѣсенъ — пѣсенъта на свободна, златна и омайваща Добруджа. Тя се подемаше вихрено отъ добруджанците вътрѣ и обръщане последната робска съзла.

Въ омнибуса отиващъ къмъ гр. Добричъ, сѣдение на последното село 20 години младажъ. Това бѣше Пенчо Добруджанчето — сѣдъръ, снаженъ, съ черни като вжлени очи и смолеста гладко причесана коса.

Мислитѣ въ главата му непрекъснато се удържаха докато се наредиха като кинематографическа лента.

Той си припомни!

Бѣше сина и дълбока нощъ. Тѣ вървѣха къмъ границата съ дѣло си. Дѣдо му — Иванъ, едва си гърбеше краката. Носещъ на гърба си товаръ 70 години. Постояните кучета лавяха. Свѣтна се... Загърмѣха пушки. Куршумите пийдѣха дѣло краи тѣхъ... Тѣ бѣгаха. Дѣдо Иванъ изохка тежко, подвн колена и се свѣгна на земята. Пенчо се помъчи да го вдигне, но ржцетѣ му се обляха съ топла кръвъ...

—Сине, бѣгай! Тѣзъ... псе... — и главата му унеса.

Пенчо изхлипа тежко и затича съ все сила. Тича — страхотния лай на огромните кучета все подалечъ и подалечъ осаждаше следъ него, докато загубиха.

Пенчо Добруджанчето преуморенъ се свлече върху росната земя. А когато се събуди слънцето бѣше отекотило като топка на 3 копрани.

Трѣвата около него бѣше оросена съ кръвъ...

Изправи се.

Нѣщо тежко сковаване гърдите му.

А сега?

Къмъ свободна България!

Село... — Извика пѣкой. Добруджанчето се стрѣсна, взема малкото куфарче и слѣзе. Омнибуса замина.

Пенчо тръгна къмъ източния край на селото. Пристѣгна бавно. Очитъ му страхливо се пльзгаха — тѣ търѣха пѣно познато. И напѣриха. Отереща — една схлумена, състарела се като грохнала старина, кѣнцурка едва се държеше. Въ двора сж се омотали като змии пожълтели бурени. Плетъ — изгнилъ, а вратника откъснатъ пѣкъде си.

Стана му тежко. Сърцето на Добруджанчето пазна и се сви като детско юмруче. Отъ чернитѣ му очи закапаха като есенни листа чисти топини съзла...

Полуотворената джбова врата изкѣрпа зададено.

Едно черно полукълбо, подпирайки се на тояжка, запльза на среща му.

—Мамо!

—Синел... Ти ли си?... Дожи-

въхъ да те видя... Синел... Синел...

—А тате?

—Тѣ... тѣ го... убиха...

Продѣтна предутринъ. Цетлитѣ дрезгаво кукуринатъ. Пѣскарь съ криле. Селските рунтави кучета свободно джавкатъ... И последните накапали като квачка звездичи по небето избѣляватъ... Разубили се е полето. Скърцатъ прекъснато дървени коли. Тракатъ мелодично плугове. Тръскавично гървятъ трактори. Плодородната добруджанска земя дими. Димятъ и дългитѣ, проточени, бразди следъ плуга на Пенчо.

—Стои! Стои, воле!

Воловетѣ спиратъ. Тѣ се обръщатъ. Той ги милва по чело. Дава имъ нарче хлѣбъ.

—Дѣл... Горе!... Доле!...

И ржката му закоравена натиска ржката на плуга, а сърцето ту пѣе нова пѣсенъ — пѣсенъта на свободна и златна Добруджа.

Изъ революционното минало на Добруджа

I.

До освобождението на България, всички български покрайнини участваха най-дейно и плодотворно в народностните борби, които българският народ бѣ започналъ. Следи за това намираме въ всички посоки.

Църковниятъ въпросъ по сжщина бѣ общобългарски народностенъ въпросъ и участието на българитѣ отъ всички краища на Балканския полуостровъ бѣше еднакво дейно. Това може да се каже и за ранния периодъ на българското хайдутство и по късно — презъ времето на просвѣтителнитѣ борби, когато чрезъ училището, театра и други културни-народностни прояви, на които духовенъ стожеръ бѣха читалищата, българскиятъ народъ полага върховни усилия да заживѣе духовенъ животъ, примаменъ и озаренъ отъ просвѣтата.

До 1878 г., въ тѣзи свои народностни борби и усилия, българитѣ отъ всички краища на полуострова бѣха обединени отъ единъ общъ идеалъ. Географическитѣ дѣления по области сж отъ по-ново време. Следователно, до освобождението на България нѣма добруджански въпросъ, защото, както тогава, така и сега, Добруджа бѣ нераздѣлно свързана исторически, стопански, народностно и духовно съ останалитѣ български покрайнини.

И, ако въ послѣдствие, географското дѣление наложи, това се дължеше на политически, но не и на народностни причини.

II.

Бунтовническото и възстаническото минало на Добруджа все още е потулено и неизследвано. Въ тази посока почти специални трудове, а п тѣ, които отдѣлни п сж публикували, сж раз изъ вестници и списания.

Отъ друга страна, тѣ не изчерпватъ въпроса, ду ние ще се помъчи сумираме нѣкои отъ тѣзи сведения и културнически приноси.

Известно е, че българ бунтовническо и възстан дѣло, преди да се оформи изясни идеологически, п презъ нѣколко фазиса. К участието на Добруджа ва героично и славно м. Какви следи сж намѣре това участие на добрудж тѣ българци?

III.

Презъ българския хайд периодъ, споредъ нѣкои ния, въ Силистренско се визавалъ хайдутъ Енчо, з гого познатиятъ историкъ българското революционн раждане Д. Т. Страшим бележи, че споменътъ за е въодушевлявалъ Раков нашитѣ възстаници отъ 18

„Въ Добруджа азъ не статорахъ — поне до се (Б. м. 1917 г.) никаква м хайдушка легенда. Пѣс които се пѣятъ (Б. м. хай китѣ), сж пренесени отъ гария. Четата на хайдутъ която е върлувала въ С тренско, не е известна (Б. м. въ Добруджа). А менътъ за тоя хайдутъ тѣ въодушевляваше Раковс нашитѣ възстаници отъ 1876

Това увѣрение на Д. Т. Страшимировъ се нуждае отъ осп на поправка. Очевидно, по в мето, когато той е писалъ зи редове, сигурно не е з ялъ, чо има записани мно хайдушки добруджански наро

ни пѣсни, че случаятъ съ Енчо войвода е добре запометенъ въ Добруджа.

Въ това отношение, заслужа ва да се припомнятъ сведенията, които публикува познатия добруджански вестникарь Л. П. Станчевъ.

По-късно, въ годинитѣ, кога то хайдутството, благодарение на Г. С. Раковски бѣ преобразено и осмислено като възстаническо движение, Добруджа сжщо взе живо участие въ четитѣ на войводитѣ въ този революционенъ периодъ на българското революционно възраждане.

Въ четитѣ на Панайотъ Хитовъ, Тотю Македонски, Хаджи Димитъръ, Караджата и пр. участваха много добруджански българци, които умрѣха героически за свободата на България.

IV.

Известно е, че българското революционно движение се оформи и осъзна по времето, когато се основа вътрешната революционна организация. Но още преди това ние имаме наченки на революционна дейностъ въ Добруджа.

Въ комитетското дѣло на Каравеловъ — Ботевъ — Левски презъ третия периодъ на българското възстаническо минало, Добруджа участвува непосредствено и най-дейно. Въ четата на Ботевъ имаше нѣколко добруджанци. Въ нѣкои села и градове на Добруджа се образуваша комитети. В. Левски е пропъгувалъ и тази българска покрайнина, дори лично е образувалъ революционни комитети.

Д. Т. Страшимировъ, по този случай, пише: „Дали тая мрежа (Б. м. комитетската мре-

Добруджа, не можемъ още да се произнесемъ. Разказътъ на Заимовъ въ биографията на Левски, че послѣдниятъ презъ време на учителствуването си въ с. Ени-къой основалъ тамъ комитетъ, не може да се потвърди“.

И, за да бжде по-убедителенъ, той добавя, че „идеята за комитета възниква и озрѣ едва къмъ 1868 г., а Левски е учителствувалъ въ Ени-къой много по-рано“.

Тѣзи твърдения на познатия историкъ на революционното ни възраждане бѣха опровергани отъ най-новитѣ исторически издирвания и приноси. Тѣ напълно потвърдиха, както това ще видимъ по-късно, че Ст. Заимовъ е билъ правъ.

Това ще стане много ясно, когато ще приведемъ споменитѣ на Господинъ Ивановъ за основния революционенъ комитетъ въ родното му село Хаджиларъ. А щомъ Левски е поставилъ основитѣ на комитетъ въ Хаджиларъ, твърде е вѣроятно, той да е основалъ такъвъ и въ с. Ени-къой (това село се намира само на 5 клм. отъ с. Хаджиларъ).

Ние имаме всички основания да вѣрваме въ това, още повече че по личнитѣ сведения, които Ст. Чилингировъ е събралъ на времето и по нѣкои писмени доказателства, се установява съ положителностъ революционното подвизничество на Левски въ Добруджа.

* По сжщия въпросъ вижъ културно-политическиятъ приносъ на П. Господиновъ въ в. в. „Варненски новини“ бр. 3362 отъ 28 VIII. 1934 г. и бр. 3910 отъ 4. V. 1935 г., сжщо в. „Добруджа“, бр. 192 отъ 23. II. 1935 г.

БЪЛГАРИЯ

ЦЕНТЪРЪ НА БАЛКАНСКИЯ ПОЛУОСТРОВЪ

Въ процеса за установяването на новия редъ, на който почитатъ интереситѣ на толкова млади и жизнеспособни народи, на България се отдава все повече значение. Напослѣтъкъ въ германския печатъ отново се подчертава, че въ това отношение България има въ Европа привилегировано положение, което, разбира се, ѝ възлага и особени отговорности. Отъ нашата страна се очаква, че тя, чрезъ своето стопанско положение и благодарение на своя добъръ чиновнически кадъръ и на своята административна сръчностъ, ще изгради стопански и духовно една държава,

която ще бжде въ всѣко отношение центъръ на Балканския полуостровъ.

Чрезъ създаване на модерно корабоплаване и на обширна съобщителна мрежа, България ще стане единъ отъ най-важнитѣ стопански двигатели на новата европейска общностъ. Трѣбва да кажемъ, че това напълно е въ възможноститѣ на нашата страна и въ намѣренията на неето управление, което непрекъснато полага грижи въ тази посока, по пѣтя преди всичко на подобренито на положението въ новоосвободенитѣ земи.

:: Набавете си следнитѣ книги :: съ КРАЙНО НАМАЛЕНИ ЦЕНИ:

1. Захари Стояновъ — Биография на Ботевъ — 150 л. 15 л.
2. Д. Б. Митовъ — Сборникъ Дзивговъ — 100 „ 20 „
3. Д. Б. Митовъ — Писатели и книги 1936 — 70 „ 12 „
4. Д. Б. Митовъ — Писатели и книги 1937 — 70 „ 12 „
5. Д. Б. Митовъ — Свѣтовни лица — 70 „ 15 „
6. Ирина Немировска — Жертвата, романъ — 50 „ 15 „
7. А. Каюе — Статуята, романъ — 50 „ 15 „
8. Калинъ Малина — Ношни пещеруди — 30 „ 12 „
9. Калина, Малина — Кръвта на дѣдитѣ — 25 „ 8 „
10. Калина Малина — Косъ Дългоносъ — 20 „ 6 „
11. Проф. П. Петковъ — Тайнитѣ на живота — 25 „ 8 „
12. Проф. П. Петковъ — Разбулени тайни — 30 „ 8 „
13. Проф. П. Петковъ — Кръвта говори — 15 „ 6 „
14. Вичо Ивановъ — На село — 20 „ 8 „
15. Соня Вичева — Нишитѣ писателки — 35 „ 12 „
16. Ст. Аврамовъ — Бабунски легенди — 15 „ 6 „
17. П. Горански — Пѣсень въ ливадитѣ — 30 „ 15 „
18. Н. Джеровъ — Георгьовденски люлки — 20 „ 10 „

ПОРЪЧКИ до „ЛИТЕРАТУРЕНЪ ГЛАСЪ“
„Парчевичъ“ 39. — СОФИЯ Чекова с-ка 2102

МАШИНА ФАБРИКА

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

ВЪПРОСЪТЪ ЗА

СТАРИТЪ КООПЕРАЦИИ ВЪ ДОБРУДЖА

Една делегация отъ с. Попина, силистренско, на чело съ земеделския кооп. инспекторъ, г. Трухчо Караивановъ, отъ името на Кооперациитъ въ Добруджа, се е представила при министъра на земеделството, при управителя на БЗКБ, Съюза на популярнитъ банки и др. учреждения и официални лица, съ молба, старитъ кооперативни сдружения въ Добруджа, датиращи преди румънската окупация, да бждатъ регистрирани въ Областнитъ сдилища като такива, които продължаватъ своя

та дейностъ отъ 1906-1907 години, както е случаятъ съ кооперацията отъ с. Попина. Делегацията настояла да бждатъ легализирани въпроснитъ кооперации, както това е направено съ Търговскитъ сдружения.

Както министъра на земеделството г. Горановъ, така и всички други висши фактори ж приели делегацията радушно, като обещава въ скоро време да дадатъ едно правилно разрешение на тоя тъй важенъ за нашитъ кооператори въпросъ.

Едно интересно дѣло въ гр. Силистра

Силистра — Следъ нѣколко дѣла, които бѣха разгледани предъ мѣстния съдъ, днесъ бѣхме свидетели на едно важно дѣло съ трагично минало — гражданското дѣло между съпругата на майоръ д-ръ Мирахориянъ и Панайотъ Ганчевъ, отъ гр. Силистра, инвалидъ, който е пролѣлъ кръвта си за майка България.

Въ с. Голубина преди 30-40 години, покойниятъ Николай Булгаровъ

ни власти да му дадатъ необходимото съдействие при нужда.

Така, по този начинъ, тъкмо 21 години мелницата на Никола Булгаровъ бива отнета и използвана отъ майоръ д-ръ Мирахориянъ.

Презъ 1927-1928 год. наследницата на покойния Булгаровъ продава мелницата на Панайотъ Ганчевъ, съгласно крепостнитъ

ОЖЕСТОЧЕНИ СРАЖЕНИЯ ВЪ СИРИЯ

Англичанитъ признаватъ, че срещатъ силна съпротива отъ страна на французитъ. Потопени параходи.

Виши 11 Споредъ едно съобщение отъ Бейрутъ, френската съпротива по всички фронтове била затвърдена. Французитъ войски оказвали енергична съпротива и се отличавали съ своя повишенъ духъ. Всички неприятелски нападения били отблъснати. На много мѣста французитъ войски предприели успѣшни контранападения. Въ една битка, при навлизането на англичанитъ въ страната, последнитъ загубили 30 танка, които били разрушени, а при завързалата се въздушна битка били свалени 8 английски бомбардировачи.

По всички фронтове боеветъ продължавали. Въ южна Сирия действията продължавали бавно. Тукъ сж станали нѣколко ожесточени сражения, въ които англичанитъ загубили 7 танка.

Лондонъ 11. Нашитъ съюзени сили срещатъ силна съпротива южно отъ Дамаскъ.

Бейрутъ 11. — Близко до Суецкия каналъ 2 французки контраторпильори се срещнаха съ три английски военни параходи, между които се завързала силна престрелка. При появата на други британски военни единици, французитъ торпильори се оттеглиха подъ прикритието на гъстия димъ. Въ това морско сра-

жение се предполага, че единъ отъ английскитъ параходи да е билъ потопенъ.

Берлинъ 11. Върховното командване на германскитъ въздушни сили съобщава, че въ Сръбско земно море, германскитъ бойни летала, излизащи отъ новитъ си бази, близо до Суецкия каналъ потопили 2 товарни неприятелски кораби и силно повредили други два. Други германски летала нападнали единъ силно охраняванъ английски конвой и потопили два парахода съ водоизмѣстимостъ 10 хил. тона и повредили единъ 10 хилетоненъ петролоносачъ.

Кабелнитъ мрежи на Англия ВЪ АТЛАНТИЧЕСКИЯ ОКЕАНЪ И СРЪДИЗЕМНО МОРЕ

Въ изграждането на презморски казяха необходими за запазване на Европа, ограничиха до голѣма

анъ значението на английскитъ кабеленъ монополъ. Съ изключение на кабела водещъ за ийския полуостровъ, нито въ английски морски кабелъ е докосва вече до европейскитъ брѣгове. 26 английски публични кабели съ една дължина отъ 3654 морски мили се яватъ подъ германски контролъ. Сръбизеоморската каз мрежа, състояща се отъ 11 линии, съ дължина отъ 2626 мили ще минатъ наскоро окончателно подъ контрола на силитъ отъ осята.

Знае германски филмъ: „Война презъ 1940 и 1941 год.“, който ще бжде въ полза на то на бойцитъ отъ гр. Дортмундъ.

ЛОВНОТО д-во „Соколъ“ съобщава, че отъ 1 юлий т. г. започва смѣнянето на ловнитъ ети. Желаящите да получатъ нови да внесатъ сумитъ касата на дружеството.

На 8 т. м., вечерта, е загубенъ познатенъ дамски часовъ, по ул. 25 септемврий — градската градина до площадъ „Свобода“. Който го е намерилъ да го донесе въ полицейското комендантство, ще получи № 9, срещу възнаграждение.

Продавамъ две вършачки „Офермансъ“ и „Клайтонъ“ въ добро състояние. Цени износни. Може и на изплащане. Справка при притежателя.

Тодоръ Д. Димитровъ
ул. 6-та № 12 — Добричъ